

ΝΓΚΟΥΓΚΙ ΓΟΥΑ ΘΙΟΝΓΚΟ

ΠΕΤΑΛΑ ΑΠΟ ΑΙΜΑ

Μυθιστόρημα

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Ngugi wa Thiong’o, *Petals of Blood*

© Copyright 1977 by Ngugi wa Thiong’o. All rights reserved

© Copyright για την ελληνική γλώσσα Εκδόσεις Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα 2016

Έτος 1ης έκδοσης: 2017

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κωλύθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, οελδοποιήσης, εξοφύλλου και γενικότερα της όλης αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπιές, ηλεκτρονικές ή οποιασδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ Α.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Θεμιστοκλέους 104, 106 81 Αθήνα

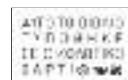
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: Ζαλόγγου 11, 106 78 Αθήνα

☎ 210-330.12.08 – 210-330.13.27 FAX: 210-384.24.31

e-mail: info@kastaniotis.com

www.kastaniotis.com

ISBN 978-960-03-6123-0

Στη μητέρα μου και στη Νιαμπούρα.
Στη μνήμη του Ντζίντζου γουά Θιόνγκο,
που πέθανε στις 6.4.74.

Τρομεροί, αλλόκοτοι μαϊάνδροι! Κάθε μικρή μαγκρόβια
όμοια μ' ερπετό, με τις ρίζες της τις αποκρουστικές
σαν χέρι εξαδάχτυλο,

Κλείνει μες στην αρπάγη της το φρύνο
τον κουκουλωμένο από τα βρύα,
τους βωλίτες, την κραταιή αλπίνια,
Πέταλα από αίμα,

Τον κατάστικτο βολβό μας ορχιδέας-τίγρης·
παράξενοι φαλλοί
που στοιχειώνουν τους ταξιδευτές
του ενός και μοναδικού του δρόμου.

ΝΤΕΡΕΚ ΟΥΟΛΚΟΤ
απόσπασμα από το «Βάλτο»

Οι σημειώσεις είναι της μεταφράστριάς, η οποία επίσης ευχαριστεί θερμά τον Ίαν Ρόμπερτ Οούκο Μπαμπού για τη βοήθειά του στην απόδοση των συναχίλι.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

αφ

Περπατώντας

- ² Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξήλθε νικῶν καὶ ἴνα νικήσῃ [...]
- ⁴ καὶ ἐξήλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἴνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαυρα μεγάλη.
- ⁵ Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· [...]
- ⁸ καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτοῦ ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

ΙΩΑΝΝΟΥ Αποκάλυψις, 6

Των βασιλέων τὴ σκληρότητα τὴν περιφρόνησε ὁ λαός...
Μα τοῦ ελέους ἡ γλυκύτητα ἔφερε τὴν καταστροφή
Καὶ ξαναγύρισαν οἱ ἐντρομοὶ μονάρχες.
Ἔρχεται κορδαμένος ὁ καθένας τους,
με τὴν ἀκολουθία τοῦ ξοπίσω·
δήμος, παπάς, φορατζής, στρατιώτης, δικηγόρος,
ἀρχοντας, δεσμοφύλακας καὶ συκοφάντης.

ΟΥΟΛΤ ΟΥΙΤΜΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

[1]

ΗΡΘΑΝ να τον αναζητήσουν εκείνη την Κυριακή. Αυτός μόλις είχε επιστρέψει από μια αγρυπνία πάνω στο βουνό. Ξεκουραζόταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι του, με τη Βίβλο ανοιγμένη στην *Αποκάλυψη*, όταν οι δυο αστυνομικοί, ο ένας ψηλός, ο άλλος κοντός, χτύπησαν την πόρτα.

«Είστε ο κύριος Μουνίρα;» ρώτησε ο κοντός. Πάνω από το αριστερό του φρύδι είχε μια ουλή σαν αστέρι.

«Ναι».

«Διδάσκετε στο δημοτικό σχολείο του Νέου Ίλμορογκ;»

«Μα πού νομίζετε ότι βρίσκεστε τώρα;»

«Α, ναι. Απλώς προσπαθούμε να είμαστε απολύτως βέβαιοι. Στο κάτω κάτω, ο φόνος δεν είναι ούτε *igio* ούτε *ugali*».¹

«Τι εννοείτε;»

«Σας θέλουν στο αστυνομικό τμήμα του Νέου Ίλμορογκ».

«Για ποιο λόγο;»

«Για ένα φόνο φυσικά, ένα φόνο στο Ίλμορογκ».

Ο ψηλός, ο οποίος ως τώρα δεν είχε μιλήσει, βιάστηκε να προσθέσει: «Δεν είναι τίποτα σπουδαίο, κύριε Μουνίρα. Απλώς μερικές ερωτήσεις ρουτίνας».

¹ Πρόκειται για δυο πολύ γνωστά εδέσματα της Κέννας. Και τα δύο αποτελούν συνοδευτικά των κυρίως γευμάτων και βασικό συστατικό τους είναι το καλαμπόκι.

«Αφήστε τις εξηγήσεις. Σ' αυτόν τον κόσμο όλοι μας κάνουμε απλώς το καθήκον μας. Επιτρέψτε μου όμως να φορέσω το παλτό μου».

Αυτοί αλληλοκοιτάχτηκαν, απορώντας με την ηρεμία με την οποία εκείνος δέχτηκε τα νέα. Εκείνος γύρισε κρατώντας στο χέρι του την Αγία Γραφή.

«Ποτέ δεν αφήνετε τη Βίβλο, κύριε Μουνίρα», είπε ο κοντός, εντυπωσιασμένος και κάπως φοβισμένος από τη δύναμη της Βίβλου.

«Πρέπει να είμαστε πάντα έτοιμοι να σπειρούμε το σπόρο σ' αυτές τις έσχατες ημέρες πριν από τη Δευτέρα Παρουσία Του. Όλα τα σημεία –διχόνοια, σκοτωμοί, πόλεμοι, αίμα– εδώ προελέχθησαν».

«Πόσο καιρό είστε στο Ίλμορογκ;» ρώτησε ο ψηλός, θέλοντας να αλλάξει θέμα και να αποφύγει αυτή τη συζήτηση για το τέλος του κόσμου και τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Αυτός απλώς εκκλησιαζόταν τακτικά και δεν ήθελε να κάνει καμιά γκάφα.

«Αρχίσατε κιόλας να μου κάνετε τις ερωτήσεις ρουτίνας, έτσι;»

«Όχι, όχι δα, αυτές γίνονται μεταξύ μας, κύριε Μουνίρα. Είναι απλώς μια συζήτηση. Εμείς δεν έχουμε τίποτα εναντίον σας».

«Δώδεκα χρόνια!» τους είπε.

«Δώδεκα χρόνια!» ακούστηκαν κι οι δυο μαζί.

«Ναι, δώδεκα χρόνια σ' αυτή την ερημιά».

«Μα αυτό ήταν... εσείς θα πρέπει να βρεθήκατε εδώ προτού χτιστεί το Νέο Ίλμορογκ».

λήμι. Κοιτούσε το μπανταρισμένο αριστερό του χέρι. Δεν τον κράτησαν για πολύ στο νοσοκομείο. Ένωθε παράξενα ήρεμος μετά τη νυχτερινή δοκιμασία. Ακόμα όμως δεν μπορούσε να καταλάβει τι πραγματικά είχε συμβεί. Ίσως όταν περάσει καιρός, σκέφτηκε· μα θα μπορούσε ποτέ να εξηγήσει την εκπλήρωση αυτού που υπήρξε απλώς μια ευχή, μια πρόθεση; Σε ποιο βαθμό το επιθυμούσε; Σήκωσε το κεφάλι του και είδε έναν αστυνομικό να τον κοιτάζει.

«Ο Αμπντούλα;»

«Ναι».

«Είμαι ο αστυνομικός υπηρεσίας. Σας ζητούν από το αστυνομικό τμήμα».

«Τώρα;»

«Ναι».

«Θα πάρει πολλή ώρα;»

«Δεν ξέρω. Θέλουν να δώσετε μια κατάθεση και να απαντήσετε σε μερικές ερωτήσεις».

«Εντάξει. Αφήστε με να βάλω μέσα αυτή την καρέκλα».

Στο τμήμα όμως τον κλείδωσαν σε ένα κελί. Ο Αμπντούλα διαμαρτυρήθηκε επειδή τον ξεγέλασαν. Ένας αστυνομικός τού άστραψε ένα χαστούκι. Μια μέρα, μια μέρα... πήγε να πει, καθώς μέσα του ξαναγεννιόταν ξαφνικά ο παλιός θυμός και μια καινούργια πίκρα για την πρόσφατη πρόκληση.

[3]

ΈΝΑΣ αξιωματικός της αστυνομίας πήγε στο νοσοκομείο όπου είχε εισαχθεί η Γουαντζά.

«Φοβάμαι πως δεν μπορείτε να τη δείτε», είπε ο γιατρός. «Δεν είναι σε θέση να απαντήσει σε ερωτήσεις. Εξακολουθεί να παραληρεί και να φωνάζει “Φωτιά... φωτιά... Η αδελφή της μάνας μου... η αγαπημένη μου θεία... σβήστε τη φωτιά... σβήστε τη φωτιά...” κι άλλα παρόμοια».

«Εσείς σημειώστε τα λεγόμενά της. Ίσως μας δώσουν κάποιες πληροφορίες στην περίπτωση που...»

«Όχι, δεν βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση... απλώς έχει πάθει σοκ και έχει παραισθήσεις... Μετά από καμιά δεκαριά μέρες, βλέπουμε...»

[4]

Ο ΚΑΡΕΓΚΑ αποκοιμήθηκε γρήγορα. Είχε γυρίσει αργά το βράδυ από μια ολονύχτια μυστική συνεδρίαση του σωματίου των Ζυθοποιείων Theng'eta του Έλμορογκ. Άκουσε ένα χτύπημα στην πόρτα. Πετάχτηκε από το κρεβάτι με τις πιτζάμες. Για παν ενδεχόμενο, στην πόρτα του στεκόταν ένας βαριά οπλισμένος αστυνομικός. Ένας αξιωματικός με χακί στολή έκανε ένα βήμα μπροστά.

«Τι συμβαίνει;»

«Σας θέλουν στο αστυνομικό τμήμα.»

«Για ποιο λόγο;»

«Μια ανάκριση ρουτίνας.»

«Δεν μπορεί να περιμένει ως αύριο;»

«Φοβάμαι πως όχι.»

«Επιτρέψτε μου να αλλάξω ρούχα.»

Γύρισε πίσω και άλλαξε ρούχα. Αναρωτιόταν πώς θα μπορούσε να έρθει σε επαφή με τους άλλους. Είχε ακούσει τις ειδήσεις των έξι και ήξερε ότι η απεργία είχε κηρυχθεί παράνομη. Εκείνος όμως ήλπιζε ότι η απεργία θα συνεχιζόταν, έστω κι αν τον συνελάμβαναν. Τον έχωσαν σε ένα Landrover που περιμένε απ' έξω και τον πήραν.

Καθώς η Ακινί ετοιμαζόταν να πάει στην πρωινή λειτουργία στην εκκλησία του Έλμορογκ, έτυχε να κοιτάξει προς το μέρος του σπιτιού του. Πάντα το έκανε αυτό μηχανικά, και είχε υποσχεθεί στον εαυτό της να κόψει αυτή τη συνήθεια. Είδε το

Landrover να απομακρύνεται. Έτρεξε στο σπίτι του –ποτέ της δεν είχε πάει εκεί– και βρήκε την πόρτα σφραγισμένη με λουκέτο.

Μέσα σε λίγες ώρες τα νέα διαδόθηκαν παντού. Οι εργάτες έκαναν πορεία προς το αστυνομικό τμήμα με εχθρικές διαθέσεις και ζητούσαν την απελευθέρωσή του. Ένας αξιωματικός βγήκε και τους μίλησε σε εκπληκτικά διαλλακτικό τόνο.

«Παρακαλώ, διαλυθείτε ήσυχα. Ο Καρέγκα βρίσκεται εδώ για μια ανάκριση ρουτίνας. Κι αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τη χτεσινοβραδινή σας απόφαση για απεργία. Πρόκειται για μια δολοφονία – μια δολοφονία στο Ίλμορογκ».

«Δολοφονία των εργατών!» του αποκρίθηκε κάποιος.

«Δολοφονία του εργατικού κινήματος!»

«Παρακαλώ, διαλυθείτε», έκανε απελπισμένα έκκληση ο αστυνομικός.

«Εσείς να διαλυθείτε... να διαλυθεί η τυραννία των ξένων εταιρειών και των ντόπιων αγγελιαφόρων τους!»

«Τέρμα στην κυριαρχία των ξένων που την αστυνομεύουν τα μαύρα τσιράκια τους! Τέρμα στην εκμετάλλευση του μόθου μας!»

Το πλήθος ήταν οργισμένο, γινόταν απειλητικό. Ο αξιωματικός έγνεψε στους υφισταμένους του. Αυτοί έβγαλαν έξω άλλους, που ήρθαν οπλισμένοι και καταδίωξαν τους διαμαρτυρόμενους εργάτες ως το κέντρο του Ίλμορογκ. Ένας δυο εργάτες τραυματίστηκαν σοβαρά και μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο.

Οι εργάτες ένιωθαν τη δύναμή τους να ξυπνά. Ποτέ δεν είχε ξανασυμβεί στο Ίλμορογκ να αντιμετωπιστούν με τέτοια περιφρόνηση οι Αρχές.